

§. 12. Hoc modo langvens illo die media in nocte, & sopore stupide domitus, ad tempus matutinum dormiebam, & sane aeternum tunc inexcitabilem somnum dormivissem, etiam animum extremum simul exspirassem, nisi celeriter auxilium mihi attulisset medicamentum evacuans, & etiam febris frigida statim post medicamentum irruens; quoniam intempestive die jam lucente, eoque judicatorio illud me propinarunt, nihil tunc propter soporem somnolentum intelligentem. Illud vero intempestive assumptum totum corpus perturbavit, vasa vero ejus nervosa omnia, & viscera etiam efficacia sua stupende irritans, naturae vias deflexit, motus scilicet illius, atque judicationes spontaneas; nec humores malignos sat ab intus extrusit, propterea pessime me habentem illico ex febre calida in frigidam tertianam disjecit. Attamen magnum mihi auxilium attulit, tametsi talem febrem induxit; cum enim haec cum horripilationibus fuerat continuum morbum solvit, atque exitiosae mortis validam necessitatem depulit; sed et illa febris, licet talis fuerat, non diu me vexabat; statim enim postea sponte sua die septimo solvebatur.

§. 13. Divinum sane auxilium hoc fuerat; propterea salutis praemia, hymnos cecini Deo in alto regnanti, qui propitius a morte me liberavit, et incolumentem me reddidit ad Diem nonam septembris.

F I N I S.